

[Trafik- og kommunikationsministeren]

Et andet væsentligt element er, at S-togene på ny kommer under statens ansvar og ledelse.

Regering og Folketing får herefter, som det fra mange sider har været ønsket, mulighed for at styrke banetrafikken i hovedstadsområdet, der fortsat skal danne grundstammen i det kollektive trafiksystem. Samtidig kommer S-togene ind under statens nettostyringssystem, således at også S-togene får en økonomisk effektiv ledelsesform.

Den foreslåede nyordning vil tilskynde DSB og HT til hver for sig at yde den bedst mulige trafik, ligesom den foreslåede indtægtsfordeling vil tilskynde virksomhederne til at få flest mulige passagerer.

Dette er en væsentlig forskel fra den nuværende ordning, der bl.a. er blevet kritiseret, fordi den ikke tilskynder virksomhederne til at tiltrække yderligere passagerer.

Den fælles overordnede planlægning af trafikken sikrer, at der ikke bliver tale om uhenigtsmæssig konkurrence til skade for passagererne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om praktisk bistand).
(Lovforslag nr. L 108).

Som et led i den tidligere regerings ældre-pakke vedtog Folketinget sidste år en ændring af reglerne for varig hjemmehjælp, hvorved denne form for hjemmehjælp gøres gratis.

Beslutningen om at indføre gratis varig hjemmehjælp har været kritiseret fra flere sider, bl.a. fra en række brugere, som er bange for, at gratisprincippet vil få efterspørgslen efter hjemmehjælp til at eksplodere.

Mange kommunalbestyrelsesmedlemmer har også bedt mig om at genindføre betalingen for varig hjemmehjælp.

På denne baggrund har regeringen ønsket at udskyde indførelsen af gratis varig hjemmehjælp et år, hvorved kommunerne får bedre tid til at overveje tilrettelæggelsen af hjemmehjælpsordningen, herunder hvordan man tilrettelægger visitationen under en eventuelt forøget efterspørgsel.

Forslaget skal videre ses som et led i bestræbelserne på at nedbringe det offentlige udgifter i 1989.

Beregninger foretaget i Socialministeriet viser, at lovforslaget generelt ikke stiller pensionister økonomisk vanskeligere end i dag.

Dog vil lovforslaget betyde en merudgift for visse beboere i plejehjem, der efter den 1. januar 1989 overgår til den nye ordning med udbetaling af pension til beboerne, og for visse beboere i beskyttede boliger.

Regeringen overvejer for tiden en løsning på dette problem.

Det foreliggende lovforslag skønnes at medføre en mindre administrativ byrde for kommunerne.

Lovforslaget skønnes at ville medføre merindtægter for det offentlige på ca. 197 mio. kr. i 1989.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Vold og børnepornografi).

(Lovforslag nr. L 110).

I Folketinget har vi ofte drøftet straffesystemets funktion i kriminalitetsbekæmpelsen. Der er i den sammenhæng med rette blevet peget på, at kriminaliteten ikke kan bekæmpes alene gennem strafferetlige foranstaltninger. Dette bør dog ikke udelukke en nærmere overvejelse af, om straffesystemets muligheder som kriminalitetsdæmpende faktor er udnyttet godt nok.

I den forbindelse er der også grund til at overveje, om der fra samfundets side i dag reageres over for forbrydelser på en måde, der er i trit med, hvad almindelige borgere oplever som rimeligt. Efter min opfattelse er det vigtigt at sikre, at borgerne ikke mister tilliden til retssystemets evne til at kunne gribe effektivt ind over for forbrydelser.

Det er på den baggrund også vigtigt, at strafferammerne for de enkelte forbrydelsestyper er fastlagt på en sådan måde, at der også over for forbrydelserne i deres groveste fremtrædelsesformer er mulighed for at udmåle straffe, der er i overensstemmelse med den samfundsmæssige vurdering af de enkelte forbrydelsers grovhed.

[Justitsministeren]

Det foreliggende lovforslag er et klart udtryk for regeringens kriminalpolitiske linje og skal bl.a. ses på baggrund af de anførte synspunkter om straffesystemets funktion. Lovforslaget indeholder to elementer: en skærpelse af strafferammen i straffelovens § 235 om salg m.v. af børnepornografi og en forenkling af straffelovens voldsbestemmelser, så de bliver lettere at arbejde med. Samtidig er det hensigten at skærpe straffene for visse voldsforbrydelser.

Forslaget til en skærpelse af strafferammen i straffelovens § 235 om børnepornografi har til formål at sikre, at der ved grovere overtrædelser af forbudet bliver mulighed for at idømme frihedsstraf i form af hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. I dag er der kun hjemmel til at idømme bødestraf i sager om børnepornografi.

Den gældende kriminalisering i § 235, der stammer fra 1980, er som bekendt begrundet i ønsket om at beskytte børn mod overhovedet at blive misbrugt som modeller under den slags optagelser, uanset hvor i verden optagelserne måtte finde sted. Det er jo normalt muligheden for afsætning af billederne, der er den økonomiske anledning til, at sådanne optagelser overhovedet finder sted.

Efter min opfattelse er der behov for at udvide strafferammen i § 235 til ud over bøde også at omfatte hæfte eller fængsel indtil 6 måneder for derigennem at styrke det strafferetlige værn mod seksuel udnyttelse af børn i erhvervsøjemed. Der kan tænkes tilfælde, hvor salg eller udlejning af børnepornografisk materiale eller besiddelse med henblik på sådan udbredelse har et sådant omfang, at anvendelse af bødestraf ikke vil være tilstrækkeligt til at markere samfundets afstandtagen og misbilligelse.

Samtidig vil den foreslåede ændring af strafferammen i § 235 bringe retstilstanden i Danmark bedre på linje med retstilstanden i Sverige og Norge, hvor strafferammen for børnepornografi går op til fængsel i henholdsvis 6 måneder og 2 år.

Den anden del af forslaget vedrører som nævnt straffelovens voldsbestemmelser. Forslaget tilsigter at tilvejebringe en ny og mere enkel udformning af voldsbestemmelserne, bl.a. således at de bliver lettere at arbejde med. Forenklingen vil bl.a. indebære forbedrede muligheder for at fremme visse voldsager som tilståelsessager med en deraf følgende processuel besparelse.

Til forslaget er knyttet nogle bemærkninger om strafudmålingen i voldsager. Jeg foreslår i den forbindelse, at straffen i visse voldsager skærpes. Det gælder navnlig de helt meningsløse og urimelige tilfælde, hvor helt sagesløse personer bliver udsat for vold. Sådanne sager afgøres i dag med straffe, der i almindelighed ikke overstiger fængsel i 60 dage, når gerningsmanden ikke har anvendt redskaber eller våben, men alene slag og spark. Efter min opfattelse står straffe af denne længde ikke i rimeligt forhold til forbyrdelsens grovhed. Der er behov for at justere udmålingsniveauet i opadgående retning, således at der opnås en større nuancering af strafudmålingen afhængig af de skærpende eller formildende omstændigheder, der foreligger i den enkelte sag.

Lovforslaget om vold bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse.

Endelig indeholder lovforslaget hjemmel til en teknisk ajourføring af nogle straffebestemmelser på Færøerne efter anmodning derom fra det færøske hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Klassestørrelser, skolenedlæggelser og samlesning m.v.).

(Lovforslag nr. L 111).

Regeringen har med baggrund i betænkning fra det af Indenrigsministeriet nedsatte udvalg om kommunalt udgiftspres og styringsmuligheder (Lotz-udvalg II) ført forhandlinger med Kommunernes Landsforening, Danmarks Lærerforening og Skole og Samfund. Der var ved disse forhandlinger enighed om nødvendigheden af øget fleksibilitet for at kunne tilpasse ressourceforbruget i folkeskolen til det faldende elevtal.

Parterne er derfor enige om følgende forslag til ændring af lov om folkeskolen, der vil give mulighed for en sådan forøgelse af fleksibiliteten:

– adgang til hurtigere og nemmere at kunne nedlægge skoler,